Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

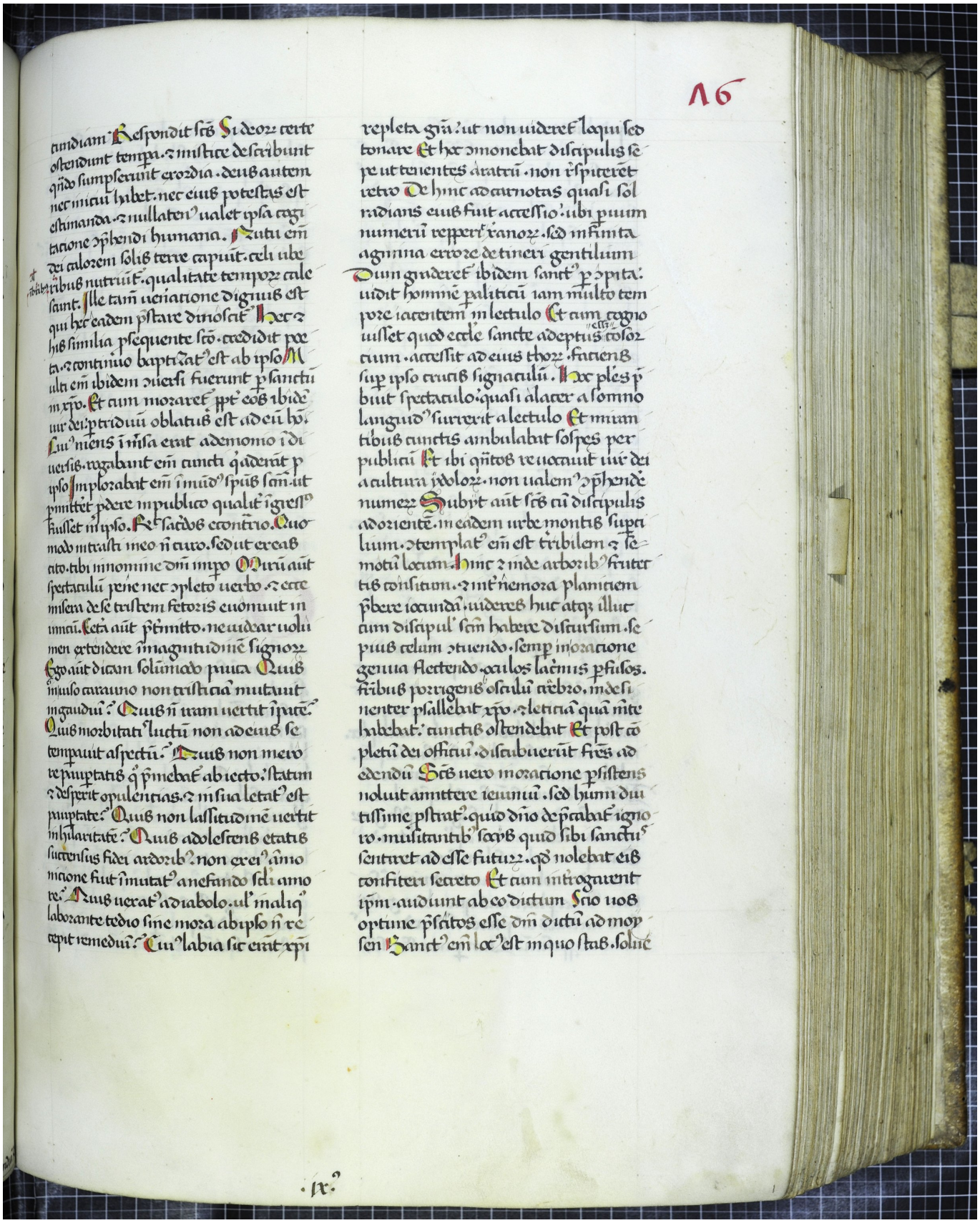

76

tandiam. Respondit ſcs Si deor certe
oſtendunt tempa. & miſtice deſcribunt
q̃ꝫ ſumpſerunt exordia. deus autem
nec initiu habet. nec eius poteſtas eſt
eſtimanda. & nullatenꝰ ualet ipſa cogi
tacione cõprehendi humana. Tuti em
dei calorem ſolis terre capuit. celi ube
tribus nutriuit. qualitate temporꝫ cale
faunt. Ille tam ueriacione dignus eſt
qui hec eadem poſtare dinoſcit. Hec &
his ſimilia pſequente ſcõ. credidit pue
ta. & continuo baptizatꝰ eſt ab ipſo. M
ulti em ibidem diuerſi fuerunt p ſanctu
m xpõ. Et cum moraretꝰ ppt eos ibide
uir dei ꝑ triduũ oblatus eſt ad eũ hõ.
Cui nuncius i miſa erat ad emomo i di
uerſis. rogabant em eum cuncti q̃ aderant p
ipſo. Implorabat em ſ mũdꝰ ſpũs ſcm. ut
permittet pdere in publico qualit ingreſſꝰ
fuiſſet in ipſo. Et ſacdos e contrio. Quo
modo intraſti meo ñ curo. ſed ut ercas
cto. tibi in nomine dñi impo. Qui aut
ſpectaculũ pene nec ꝑpleto uerbo. & cete
miſem deſe triſtem fetoris euomuit in
imai. Letã aũt pmitto. ne uidear uolu
men extendere in magnitudinẽ ſignoꝝ
Ego aũt dicam ſolũmodo pauca. Quis
in uſo carauno non triſticia mutauit
in gaudiũ? Quis ñ iam uertit in pate?
Quis morbitatis luctũ non ad eius ſe
tempauit aſpectũ? Quis non merꝰ
te paupitatis q̃ pmebat abiecto. ſtatum
& deſperit opulentias. & in ſua letat eſt
paupitate? Quis non laſſitudinẽ uertit
in hilaritate? Quis adoleſcens etatis
ſuccenſus fidei ardorib? non ercei amo
nacione fuit immutatꝰ anefando ſcti amo
re? Quis uerat adiabolo. ul malig
laborante tedio ſine mora ab ipſo ñ re
cepit remediũ? Cui labia ſic erant xpi
repleta gra? ut non uideret laqm ſed
tonare. Et hec monebat diſcipulis ſe
pe ut tenentes aratrũ. non reſpiceret
retro. De hinc ad carnotas quaſi ſol
radians eius fuit acceſſio. ubi puum
numerũ reperit ranoꝝ. ſed infinita
agmina errore detineri gentilium
Quum gideret ibidem ſanctꝰ p opta.
uidit hominẽ paliticũ iam multo tem
pore iacentem in lectulo. Et cum cognoꝫ
uiſſet quod ecle ſancte adeptus eſt ſolꝫ
cium. acceſſit ad eius thoꝫ. faciens
ſup ipſo crucis ſignaculũ. Hoc ples p
biuit ſpectaculo. quaſi alacer a ſomno
languidꝰ ſurrexit a lectulo. Et mirã
tibus cunctis ambulabat ſoſpes per
publicũ. Et ibi q̃ntos reuocauit uir dei
a cultura idoloꝝ. non ualemꝰ cõprehẽ
numeꝝ. Subit aũt ſcs cũ diſcipulis
adorientẽ. in eadem urbe montis ſupe
lium. & templatꝰ em eſt tribilem. & ſe
motũ locum. Hinc & inde arboribꝰ fructu
ſis conſitum. & int nemora planiciem
ꝑbere iocundã. uideres huc atq; illuc
cum diſcipulꝰ ſcm habere diſcurſum. ſe
piuſ celum ꝓtuendo. ſemp in oracione
genua flectendo. pcilos lacrimis pfuſos.
fribus porrigens oſculũ crebro. mdeſi
nenter pſallebat xpo. & letica quã mte
habebat. cunctis oſtendebat. Et poſt cõ
pletũ dei officiũ. diſcubuerũt fres ad
edendũ. Scs uero in oracione pſiſtens
noluit amittere ieunũ. ſed humi diu
tiſſime pſtratꝰ. quid dño deprcabat igno
ro. muſitantib ſocis quid ſibi ſanctꝰ
ſentiret ad eſſe futurꝫ. qd nolebat eis
confiteri ſecreto. Et cum introgauerent
ipm audiunt ab eo dictum. Scio uos
optime pſcatos eſſe dñi dictũ ad mop
ſen. Sanctꝰ em locꝰ eſt in quo ſtas. ſolue